

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/2444/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122412825
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122412825.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnenej: S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom D. C. XXXX/XXXX, P. Q., T., zast. I. S. J., so sídlom E. XXX/XX, XXX XX E., proti povinnému: H. Y., nar. X.X.XXXX, bytom S. H. E. XXXX/XX, XXX XX L. X., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške XX.XXX,XX R. s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 76Ek/2444/2022 zo dňa 22.12.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávnenej **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 22.12.2022 rozhodnutie, ktorým návrh na vykonanie exekúcie zamietol a oprávnenej náhradu trov exekučného konania nepriznal. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 50 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 23 ods. 1, § 166, § 166e ods. 2, § 206f ods. 3 a ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoKR“) a tým, že povinný bol konkurzným súdom oddĺžený, teda zbavený dlhov. Ďalej uviedol, že oprávnená sa domáhala vymoženía svojej pohľadávky na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice vydanéj Notárskym úradom - JUDr. Petra Šulaia v Nových Zámkoch, pod sp.zn. N 623/2020, NZ 21499/2020, NCRIs 21868/2020 dňa 31.07.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 27.10.2020. Právnym dôvodom vzniku titulu bola dohoda o uznaní dlhu medzi povinným a oprávnenou zo dňa 31.07.2020. Vyšší súdny úradník zistil, že na tunajšom súde sa oprávnená už domáhala vymoženía pohľadávky od povinného, a to v konaní sp.zn. 10Ek/2040/2019, v ktorom exekučným titulom bolo uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 6C/4/2013 - 77 zo dňa 17.12.2013, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 26.01.2014. Jej návrh však súd voči povinnému 1/, t.j. Ákosovi Hegedüsovi (ktorý je povinným v tomto exekučnom konaní) uznesením, sp. zn. 10Ek/2040/2019 zo dňa 24.02.2020, zamietol z dôvodu prekážky nevymáhateľnosti pohľadávky.

2/ Ďalej vyšší súdny úradník lustráciou v súdnych registroch zistil, že uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 31K/47/2014 zo dňa 04.11.2014, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 216/2014 dňa 11.11.2014, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. Okresný súd Nitra následne uznesením, sp. zn. 31K/47/2014 zo dňa 05.03.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 50/2018 dňa 12.03.2018, konkurz vyhlásený uznesením sp. zn. 31K/47/2014 zo dňa 04.11.2014 na majetok povinného zrušil po splnení konečného rozvrhu výťažku. Okresný súd Nitra uznesením, sp. zn. 31NcKR/19/2014 zo dňa 16.10.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. 204/2018 dňa 22.10.2018 rozhodol o oddĺžení povinného, pričom ďalej konštatoval, že v zmysle § 206f ods. 3 ZoKR zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené, sa voči dlžníkovi stávajú nevymáhateľné. Toto však neplatí pre pohľadávky, ktoré vznikli po zrušení konkurzu.

3/ V záujme zvýšenia efektivity oddlžovacieho konania podľa právnej úpravy účinnej do 01.03.2017 novela č. 377/2016 Z.z. v prechodných ustanoveniach retroaktívne prehlásila za nevymáhateľné aj tie pohľadávky, ktoré si veritelia v konkurze neprihlásili. Ide o všetky pohľadávky, ktoré bolo možné prihlásiť v konkurze podľa právnej úpravy účinnej do 28.02.2017, predovšetkým tie, ktoré vznikli do vyhlásenia konkurzu. Všetky tieto pohľadávky sa stali nevymáhateľnými. V podstate ide o širší okruh pohľadávok ako podľa novej právnej úpravy (účinnnej od 01.03.2017), pretože pôvodná právna úprava nepoznala pohľadávky vylúčené z oddlženia, ktoré by zodpovedali pohľadávkam podľa § 166c ZoKR. Keďže Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 31NcKR/19/2014 zo dňa 16.10.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. 204/2018 dňa 22.10.2018 dlžníka, ktorý je v tomto konaní povinným oddlžil, vyšší súdny úradník považoval za prioritné vyriešenie otázky účinkov oddlženia povinného vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke deklarovanej exekučným titulom, a to najmä s prihliadnutím § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, § 166e ZoKR, keďže oddlženie povinného aj po zrušení konkurzu zostáva zachované v prípade, ak nebolo príslušným súdom zrušené pre nepoctivý zámer. Vyšší súdny úradník lustráciou v Obchodnom vestníku mal za preukázané, že ku dňu vyhotovenia tohto uznesenia oddlženie povinného nebolo zrušené pre nepoctivý zámer podľa 166f ZoKR. Z predložených listinných dokumentov vyplýva, že oprávnená uzatvorila s povinným dohodu o uznaní dlhu dňa 31.07.2020 a následne notársku zápisnicu (ktorá je exekučným titulom). Z povahy danej dohody a vymedzeného záväzku je zrejmé, že predmetom dohody je záväzok (s výnimkou trov z konania vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 10Ek/2040/2019 vo výške 444,34 Eur), ktorého vznik nastal ešte pred vyhlásením konkurzu a oddlžením povinného (t.j. pohľadávka vznikla najskôr v roku 2010). Pohľadávka, ktorej vymoženía sa domáhala oprávnená podaným návrhom na vykonanie exekúcie a bola priznaná priloženým exekučným titulom, vznikla ešte počas konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka. V danom exekučnom konaní oprávnený navrhol vymoženie pohľadávky, ktorá zostala po zrušení konkurzu neuspokojená a bez ohľadu na to, či bola alebo nebola v konkurze prihlásená sa táto voči dlžníkovi stáva nevymáhateľnou. Na vyššie uvedené teda nemá vplyv ani skutočnosť, že oprávnená s povinným uzatvorila dohodu o uznaní dlhu a následne spisali notársku zápisnicu ako „nový exekučný titul“.

4/ Z predloženého exekučného titulu vyplýva, že povinný uznal dlh pozostávajúci z istiny vo výške 18.200,-Eur a príslušenstva tvoriaceho úroky z omeškania (ku dňu 28.07.2020) vo výške 18.652,80, náhradu trov konania vo výške 137,40 Eur, ktoré nároky boli priznané rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 6C/4/2013, trovy exekúcie vedenej na exekútorskom úrade JUDr. Rosinu pod sp. zn. 2425EX 333/20 vo výške 444,34 Eur (spolu príslušenstvo vo výške 19.234,54 Eur), dokopy sumu 37.434,54 Eur uvedenú v exekučnom titule. Nakoľko vyšší súdny úradník dospel k záveru, že vyššie uvedené nároky (s výnimkou trov exekútora) vznikli pred vyhlásením konkurzu a oddlžením povinného, skúmal, či môže v konaní pokračovať v časti trov exekútora vo výške 444,34 Eur. Oprávnená uviedla, že povinný ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie uhradil sumu 3.252,- Eur, z ktorej suma 180,74 Eur išla na príslušenstvo pohľadávky a 3.071,26 Eur išlo na dlžnú sumu istiny. Ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie predstavovala dlžná suma istiny pohľadávky oprávneného celkovo 15.128,74 Eur. Príslušenstvo tvorili ďalej úroky z omeškania, na ktorých „navyšovanie“ ani nemala oprávnená právny nárok, keďže v zmysle exekučného titulu a dohody o uznaní dlhu je posledný uznaný úrok z omeškania datovaný na 28.07.2020, nie ďalšie úroky z omeškania od daného dátumu až do zaplatenia, tak ako sú uvedené v návrhu. Vyšší súdny úradník bol toho názoru, že trovy exekúcie vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Rosinu pod sp. zn. 2425EX 333/20 vo výške 444,34 Eur si oprávnená v návrhu neuplatňovala (napriek ich uvedeniu v odôvodnení nároku), nakoľko netvorí a ani nemôžu tvoriť istinu vo výške 15.128,74 Eur, pričom podľa exekučného titulu tvoria príslušenstvo pohľadávky vo výške 19.234,54 Eur. To, okrem úrokov z omeškania uvedených v návrhu (18.652,80 Eur, avšak oprávnenou navýšené), tvoria aj trovy pôvodného konania vo výške 137,40 Eur uvedené v časti F) návrhu, avšak zvyšná suma 444,34 Eur nie je oprávnenou uplatnená v žiadnej časti návrhu. Keďže vyšší súdny úradník nezistil splnenie podmienok pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a to z dôvodu oddlženia povinného (sp. zn. 31NcKR/19/2014 zo dňa 16.10.2018) po tom, čo bol uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 31K/47/2014 zo dňa 05.03.2018 zrušený malý konkurz po splnení konečného výťažku a povinného zbavil všetkých dlhov, ktoré mohli byť uspokojené iba v konkurze bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené, v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie zamietol. Keďže k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnená je účastníkom exekučného konania, a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, o

nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnenej nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

5/ Proti rozhodnutiu podala oprávnená sťažnosť, ktorou žiadala napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a následne vydať súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Uviedla, že je fyzickou osobou, ktorá si svoju pohľadávku do konkurzu voči povinnému neprihlásila, nakoľko nemala vedomosť o tom, že vôbec prebieha na Slovensku konkurzné konanie voči povinnému, a to ani od správcu konkurznej podstaty ani od povinného. Oprávnená žije dlhodobo v Kanade a povinný je jej bratranec. Mala za to, že ustanovenie § 206f ods. 3 ZoKR, ktoré pojednáva o nevyhmáhatelnosti pohľadávok, ktoré si veritelia v konkurze neprihlásili, sa na daný prípad neaplikuje, pretože Okresný súd Nitra nerozhodol o oddlžení povinného podľa právnych predpisov platných do 28.02.2017. Konkurzný súd rozhodol len o vyhlásení konkurzu na majetok povinného (nie oddlżenia) podľa predpisov platných do 28.02.2017. Exekučný súd teda na jednej strane správne vyhodnotil, že Okresný súd Nitra vyhlásil konkurz na majetok povinného podľa predpisov platných do 28.02.2017, avšak následne nesprávne vyhodnotil, že malo ísť údajne aj o povolenie oddlżenia podľa predpisov do 28.02.2017. K povoleniu oddlżenia povinného došlo podľa predpisov platných od 01.03.2017, teda oddlžení povinnému súd povolil podľa § 206f ods. 4 ZoKR až v roku 2018. Rozhodnutím o oddlžení je potrebné považovať rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej do 28.02.2017 (podľa § 171 ods. 2). To znamená, že oddlžením došlo k zbaveniu dlhov voči tým veriteľom, ktorí si v konkurze prihlásili svoje pohľadávky. Na podporu tejto skutočnosti poukázala napr. na komentár JUDr. Matúša Kráľika, PhD. k ustanoveniu § 169 ZoKR účinného do 28.02.2017. V uznesení Okresného súdu Nitra zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 31NcKR/19/2014 o oddlžení povinného, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 204/2018 dňa 22.10.2018 konkurzný súd nijakým spôsobom nekonštatoval, že by sa v zmysle ust. § 206f ods. 3 ZoKR mali stať akékoľvek pohľadávky voči povinnému nevyhmáhatelné. Nie je preto zrejmé z čoho vychádzal vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení. Pokiaľ by aj v písomnom vyhotovení dotknutého uznesenia Okresného súdu Nitra poukazoval na dané ustanovenie, také poučenie nemá podľa jej názoru oporu v zákone.

6/ Pre odstránenie pochybností ďalej dodala, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný z nových dôvodov, na podklade nového exekučného titulu a na základe odlišných skutkových okolností ako bol jej skorší návrh, o ktorom sa viedlo tunajším súdom konanie pod sp. zn. 10Ek/2040/2019. Pohľadávka, ktorej vymoženía sa oprávnená domáha v tomto konaní voči povinnému síce bola pôvodne priznaná súdnym zmiernom, ktorý vydal Okresný súd Nové Zámky dňa 17.12.2013 uznesením č.k. 6C/4/2013-77, avšak následne sa oprávnená, povinný a Juraj Hegedüs dohodli na novácii pôvodného záväzku a uzatvorili dňa 31.07.2020 novú písomnú dohodu o plnení (ďalej v texte i len „Dohoda“). V zmysle novej dohody sa zmenila aj výška dlžnej sumy, keďže povinný a Juraj Hegedüs sa zaviazali zaplatiť oprávnenej aj sumu 444,34 Eur a aj sumu 180,74 Eur. Strany sa tiež dohodli aj na zmene výšky splátok, zmene termínov splátok a zmene celkovej splatnosti oproti súdnemu zmiernu. Išlo teda nielen o uznanie dlhu schváleného súdnym zmiernom, ale aj o nováciu doterajšieho záväzku dlžníkov. Predmetná Dohoda bola potvrdená notárskou zápisnicou, ktorú oprávnená v konaní predložila ako exekučný titul. Oprávnená nespochybuje, že účelom oddlżenia a konkurzu je zbavenie dlhov dlžníka, avšak s poukazom na zásadu zmluvnej autonómie nie je možné ignorovať vôľu povinného (ktorú vyjadril až po vyhlásení konkurzu a po povolení jeho oddlżenia), v zmysle ktorej sa zaviazal pohľadávku oprávnenej dodatočne zaplatiť. Taktiež nie je možné ignorovať skutočnosť, že povinný opakovane porušuje svoje záväzky. V konečnom dôsledku oprávnená nepodala návrh na zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer povinného len z toho dôvodu, že tento sa dodatočne zaviazal svoj záväzok zaplatiť.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 206f ods. 1 ZoKR konania začaté pred 1. marcom 2017 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017.

11/ Podľa § 206f ods. 3 ZoKR ak súd rozhodol o oddlžení dlžníka podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017, nevymáhateľné sa stávajú voči dlžníkovi všetky pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené a ktoré neboli uspokojené ani počas skúšobného obdobia bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP, a dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas, ale nie je dôvodná.

13/ Dôvodom zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému bolo jeho oddlženie uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 31NcKR/19/2014, ktoré uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 204/2018 dňa 22.10.2018. Oprávnená sa však bránila tvrdeniami, že pohľadávka, ktorej vymoženie navrhuje, je pokonkurznou pohľadávkou (novácia doterajšieho záväzku dlžníkov) a že povinný bol podľa § 171 ods. 2 ZoKR zbavený len tých dlhov, ktoré si veritelia v konkurze prihlásili ako svoje pohľadávky.

14/ Sudca nepovažoval žiadne z uvedených tvrdení za dôvodné, ani preukázané. Vyšší súdny úradník správne zistil, že uznesením, sp. zn. 31K/47/2014 zo dňa 04.11.2014, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 216/2014 dňa 11.11.2014, Okresný súd Nitra vyhlásil konkurz na majetok povinného, otvoril malý konkurz a vyzval všetkých veriteľov, aby v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky. Konkurz bol zrušený uznesením, sp. zn. 31K/47/2014 zo dňa 05.03.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 50/2018 dňa 12.03.2018. Následne, Okresný súd Nitra uznesením, sp. zn. 31NcKR/19/2014 zo dňa 16.10.2018, zverejnený v Obchodnom vestníku č. 204/2018 dňa 22.10.2018 rozhodol o oddlžení povinného. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že: „o oddlžení povinného súd rozhodol podľa ustanovenia § 206f ods. 4 ZoKR, keďže z vyjadrenia konkurzného správcu mal preukázané, že dlžník v priebehu konkurzu riadne plnil svoje povinnosti a poskytoval požadovanú súčinnosť. Na základe uvedeného a v zmysle § 206f ods. 3 ZoKR sa zverejnením uvedeného uznesenia v Obchodnom vestníku pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené, stali voči dlžníkovi nevymáhateľné. To však neplatí pre pohľadávky, ktoré vznikli po zrušení konkurzu“ (body 19. a 20. odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Nitra, sp. zn. 31NcKR/19/2014 z 16.10.2018).

15/ Vzhľadom na obsah rozhodnutia o oddlžení je tak jednoznačné, že konkurzný súd o oddlžení rozhodoval podľa § 206f ods.4 ZoKR a jeho oddlžením sa podľa § 206f ods. 3 ZoKR stali voči dlžníkovi nevymáhateľnými všetky pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené. Tvrdenie oprávnenej, že sa na oddlženie malo vzťahovať ustanovenie § 171 ods. 2 ZoKR, teda, že k zbaveniu dlhov došlo len voči tým veriteľom, ktorí si v konkurze prihlásili svoje pohľadávky, ktoré odôvodňovala odkazom na komentár JUDr. Matúša Králik, PhD. k ustanoveniu § 169 ZoKR a jej vlastným názorom, je tak v rozpore s právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Nitra, sp. zn. 31NcKR/19/2014 zo dňa 16.10.2018 a nemôže popri ňom obstáť. Exekučný súd je povinný z takého rozhodnutia vychádzať a nemôže inak vyhodnotiť predpoklady a skutočnosti, za ktorých došlo k oddlženiu povinného. Za nesúvisiaci s prejednávanou vecou považoval súd nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 570/2016 z 10.01.2017, na ktorý oprávnená v sťažnosti poukazovala, nakoľko sa vzťahuje na konkurzné konanie v súvislosti s prepočítaním na rozhodnutie o povolení oddlženia dlžníka, ktoré však už exekučný súd nie je oprávnený revidovať. Ak teda bol povinný súdom oddlžený podľa predpisov účinných do 28.02.2017, a to i napriek tomu, že oddlženie povinného súd vyhlásil uznesením v roku 2018, pohľadávka oprávnenej, ktorá jej bola priznaná rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 6C/4/2013-77 zo dňa 17.12.2013, sa voči povinnému stala nevymáhateľnou. Pôvodná právna úprava nepoznala také pohľadávky, ktoré by z oddlženia vylučovala a ktoré by zodpovedali pohľadávkam podľa § 166c ZoKR, čo znamená, že pri oddlžení podľa predpisov účinných do 28.02.2017 sa oddlženie týkalo širšieho okruhu pohľadávok. Nakoľko pohľadávka oprávnenej vznikla ešte pred vyhlásením konkurzu (čo vyplýva i z toho, že k omeškaniu so splnením dlhu 22 900 Eur muselo dôjsť najneskôr 31.05.2010, nakoľko od 01.06.2010 si uplatnila oprávnená nárok na úrok z omeškania, pričom i samotný súdny zmierný bol schválený dňa 17.12.2013, právoplatný dňa 26.03.2014), zverejnením uznesenia o oddlžení povinného v Obchodnom

vestníku sa stala nevymáhateľnou, pričom nevymáhateľnosť pohľadávky predstavuje prekážku pre vedenie exekúcie a je dôvodom na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku. Na oddĺženie povolené podľa predpisov účinných do 28.02.2017 nie je možné aplikovať ustanovenia o oddĺžení účinné od 01.03.2017 (s výnimkou primeraného použitia § 166f a § 166g ZoKR o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka), preto exekučný súd nemal dôvod skúmať, či pohľadávka oprávnenej nie je pohľadávkou oddĺžením nedotknutou podľa § 166c ods.1 ZoKR (účinného od 01.03.2017).

16/ Ďalej sa súd zaoberal tvrdeniami oprávnenej, že pohľadávka má byť pokonkurznou, a to na základe novácie, ku ktorej malo dôjsť písomnou Dohodou zo dňa 31.07.2020 (s povinným a treťou osobou - Jurajom Hegedüsom), a na základe ktorej sa zmenila výška dlžnej sumy o 444,34 Eur a 180,74 Eur, výška splátok a zmenili sa i termíny splátok a celková splatnosť oproti súdnemu zmiernu.

17/ Z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, zn. 10Ek/2040/2019 zo dňa 24.02.2020, mal súd preukázané, že oprávnená si už skôr uplatnila nárok na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 6C/4/2013-77 zo dňa 17.12.2013, ktorým súd schválil zmier. Podľa neho mali odporcovia (povinný a Juraj Hegedüs) zaplatiť oprávnenej sumu 22 900,- Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 22 900,- Eur od 01.06.2010 do zaplataenia a trovy konania v sume 137,40 Eur (v splátkach). Súd však vyššie označeným uznesením návrh oprávnenej voči povinnému, Ákosovi Hegedüsovi, zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.03.2020.

18/ Z predloženého dokumentu Uznanie dlhu a Dohoda strán o plnení zo dňa 31.07.2020 mal súd preukázané, že účastníci uznali v jeho čl. I. celkovú výšku splatného dlhu dlžníkov (povinný a Juraj Hegedüs) ku dňu 28.07.2020 v sume 37 434,54 Eur, z toho suma istiny predstavovala 18 200 Eur a suma príslušenstva 19 234,54 Eur. Šlo o dlh vyplývajúci zo súdneho zmiernu (22 900 Eur, spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 22 900,- Eur od 01.06.2010 do zaplataenia a náhradou trov konania vo výške 137,40 Eur) a prebiehajúceho exekučného konania, vedeného súdnym exekútorom, JUDr. Júliusom Rosinom, so sídlom Stummerova 1553, 955 01 Topoľčany pod sp. zn. 2425EX 333/20. V uvedenom exekučnom konaní vznikli veriteľovi (oprávnenej) trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 427,84 Eur a trovy súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 Eur, t.j. spolu trovy o výške 444,34 Eur. Dlžníci sa tiež zaviazali nahradiť náklady právneho zastúpenia za spísanie tejto Dohody vo výške 180,74 Eur. V čl. II. Dohody sa strany dohodli, že dlžníci zaplatia dlžnú sumu (37 434,54 Eur s náhradou 180,74 Eur) veriteľovi spoločne a nerozdielne v pravidelných mesačných splátkach vždy do 25. dňa v príslušnom mesiaci, a to najneskôr do 01.01.2030. V prípade, ak sa ktorýkoľvek dlžník dostane do omeškania so zaplataením ktorejkoľvek splátky alebo jej časti, stáva sa celý dlh splatný. Ákos Hegedüs sa zároveň zaviazal na podklade tejto Dohody spísať notársku zápisnicu ako exekučný titul v súlade s ustanovením 45 ods. 2 Exekučného poriadku.

19/ Z notárskej zápisnice N 623/2020, NZ 21499/2020, NCRIs 21868/2020 spísanej dňa 31.07.2020, ktorú ako exekučný titul predložila oprávnená v tomto exekučnom konaní, vyplýva, že jej právnym dôvodom bolo Uznanie dlhu a Dohoda strán o plnení zo dňa 31.07.2020. Povinný v notárskej zápisnici vyhlásil, že mu vznikol právny záväzok vyplatiť a vrátiť 37 434,54 Eur spolu s náhradou vo výške 180,74 Eur oprávnenej najneskôr do 01.01.2030 v pravidelných mesačných splátkach vždy do 25. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci vo výške minimálne 100 Eur a od 25.08.2021 vo výške minimálne 200,- Eur.

20/ Je tak zrejmé, že záväzok povinného obsiahnutý v listine Uznanie dlhu a Dohoda strán o plnení zo dňa 31.07.2020 je kumuláciou záväzkov vyplývajúcich zo schváleného súdneho zmiernu (22 900,- Eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 22 900 Eur od 01.06.2010 do zaplataenia a náhradou trov konania vo výške 137,40 Eur), trov exekučného konania 2425EX 333/20 vedeného súdnym exekútorom JUDr. Júliusom Rosinom (444,34 Eur) a nákladov za spísanie uvedenej dohody (180,74 Eur). Takto špecifikovaný záväzok však nie je nováciou pôvodného záväzku podľa ustanovenia § 570 ods. 1 OZ (tzv. privatívna novácia), nakoľko v ňom nie je výslovne dohodnuté, že pôvodný záväzok zaniká a nahrádza ho nový záväzok. Podmienkou zániku pôvodného záväzku nováciou podľa § 570 ods. 1 OZ totiž je prejav nespochybniteľnej vôle oboch zmluvných strán (týkajúci sa zrušenia pôvodného záväzku a jeho nahradenie novým záväzkom). Privatívnu nováciu treba odlíšiť od uznania dlhu (§ 558 OZ), pretože v prípade uznania dlhu nedochádza k zmene obsahu ani právneho základu uznávaného záväzku. Uznanie dlhu má iba zabezpečovaciu funkciu s vplyvom na predĺženú premlčaciu dobu. Občiansky

zákonník upravuje v ustanovení § 516 aj tzv. kumulatívnu nováciu, pri ktorej sa nemení pôvodný právny titul vzniku záväzkového vzťahu a nedochádza k zániku existujúceho záväzkového vzťahu (na rozdiel od privatívnej novácie). Dochádza iba k zmene niektorých vedľajších ustanovení zmluvy (modifikácia vydania nového dlžobného úpisu, dojednania nových vedľajších ustanovení zmluvy, náležitostí splnenia dlhu - najmä určenia miesta a doby plnenia). Právny dôvod vzniku záväzku existujúceho záväzkového vzťahu však zostáva zachovaný, aj po zmene jeho obsahu. Inštitút zmeny záväzku spočíva teda v tom, že k pôvodnej právnej skutočnosti zakladajúcej záväzkový právny vzťah pristupuje ďalšia právna skutočnosť spôsobujúca zmenu jeho obsahu, pričom obe tieto právne skutočnosti obstoja vedľa seba a určujú obsah zmeneného záväzku. Zmena obsahu pôvodnej zmluvy sa v praxi robí formou dodatkov. Ustanovenie § 516 ods. 2 OZ zakladá významné výkladové pravidlo, podľa ktorého, ak z dohody o zrušení záväzku jednoznačne nevyplýva, že vôľa zmluvných strán smerovala k ukončeniu doterajšieho záväzku alebo k jeho nahradeniu novým záväzkom, platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že platí naďalej pôvodný záväzok a popri ňom i novovzniknutý záväzok.

21/ Premietnutím na prejednávajúcu vec potom platí, že oprávnená nepreukázala, že exekučným titulom jej vznikla úplne nová (pokonkurzná) pohľadávka, nakoľko v nej absentuje akýkoľvek prejav vôle zmluvných strán o zániku pôvodnej pohľadávky, priznanej uznesením Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 6C/4/2013-77 zo dňa 17.12.2013 (súdny zmier) a jej nahradení novým záväzkovým vzťahom. Taká skutočnosť nevyplýva ani z Dohody, ktorá bola podkladom spísania notárskej zápisnice. Naopak, v uvedenej listine je explicitne vyjadrený prejav vôle povinných, ktorým uznali dlh podľa § 558 OZ a dohodli sa na splátkach podľa § 565 OZ. Keďže pôvodný záväzok, ktorý bol oprávnenej priznaný súdnym zmiernom nezanikol, pričom pohľadávka z neho vznikla ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného a jeho následným oddĺžením, vzťahuje sa na ňu oddĺženie povinného. Bez ohľadu na to, či si ju oprávnená prihlásila alebo neprihlásila v konkurze, podľa § 206 ods. 3 ZoKR sa stala nevymáhateľnou. Nevymáhateľné pohľadávky môže dlžník splniť, ale veriteľ ich nemôže voči dlžníkovi súdne (exekučne) vymáhať.

22/ V notárskej zápisnici uznaný dlh mal vyplývať nielen zo súdneho zmiernu, ale i z trov exekučného konania (444,34 Eur) a nákladov právneho zastúpenia za spísanie Dohody (180,74 Eur), ktoré možno datovať po konkurze (exekučné konanie bolo začaté v roku 2019, notárska zápisnica bola spísaná v roku 2020). Predmetom konania však nie sú náklady právneho zastúpenia za spísanie Dohody vo výške 180,74 Eur, nakoľko podľa návrhu na vykonanie exekúcie bola oprávnenej táto náhrada už uhradená prvou mesačnou splátkou. Nárok na trovy exekúcie vo výške 444,34 Eur tak zostal posledným nárokom, s ktorým sa súd v rámci posudzovania dôvodnosti návrhu na vykonanie exekúcie musel vysporiadať. Náhrada trov exekúcie bola súčasťou uznaného dlhu, ktorý mal povinný (spolu s treťou osobou) uhradiť v mesačných splátkach. Oprávnená v návrhu na vykonanie exekúcie tvrdila, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie jej dlžníci uhradili celkovú sumu 3 252,- Eur. V exekučnom titule sa povinný zaviazal uhradiť dlh v mesačných splátkach, najneskôr do 01.01.2030. Oprávnená v návrhu na vykonanie exekúcie tvrdila, že s treťou splátkou sa obaja dlžníci (povinný a Juraj Hegedüs) dostali do omeškania dňa 27.10.2020, a teda dňom 27.10.2020 sa stal splatným celý dlh, ktorý si oprávnená v tomto exekučnom konaní aj uplatnila. Nezaplatenie čo i len jednej splátky alebo jej časti pod sankciou zosplatnenia celého dlhu bolo dohodnuté len v čl. II Dohody strán o plnení, notárska zápisnica (ako exekučný titul) také ustanovenie neobsahuje. Súdna prax pripúšťa, že spôsobilým exekučným titulom je i notárska zápisnica so súhlasom s vykonateľnosťou v prípade, že v prejave vôle, ktorým povinná osoba súhlasí s vykonateľnosťou, sú oprávnený a povinný, právny dôvod, predmet a doba plnenia označené iba odkazom na právny úkon, ktorý je súčasťou notárskej zápisnice (v jednej listine). Uznanie dlhu a dohoda strán o plnení zo dňa 30.07.2020 však nie je neoddeliteľnou súčasťou notárskej zápisnice (nie je to vyjadrené v notárskej zápisnici a listina o Uznaní dlhu a dohode strán bola súdu samostatne predložená), v dôsledku čoho musel súd vychádzať len z času plnenia uvedeného v exekučnom titule, ktorý bol stanovený k 01.01.2030 a nebol ničím podmienený (ani zosplatením celého dlhu nezaplatením čo i len jednej splátky). Preto nebolo možné si návrhom na vykonanie exekúcie uplatniť celý dlh, ktorý povinný uznal (po odpočítaní úhrad realizovaných povinným a treťou osobou) a i z tohto dôvodu bol návrh v rozsahu, v ktorom sa dlh ešte nestal splatným, podaný v rozpore s ustanovením § 48 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na výšku a rozvrhnutie náhrady trov exekúcie do mesačných splátok, považoval súd túto časť nároku povinným za splnenú už zaplatenými splátkami, a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a preto sťažnosť i v tejto časti považoval za nedôvodnú.

23/ Na základe uvedeného sudca sťažnosť oprávnenej voči uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 76Ek/2444/2022 zo dňa 22.12.2022, ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (